

Pismo to wychodzi codziennie oprócz niedziel i świąt uroczystych w drukarni Stanisława Gieszkowskiego.

MIJONA RZYMSKIE
Jutro Damazego Papięza.

Zaliczenie na trzy miesiące złotych dziesięć, miesięcznie złotych cztery, numer pojedynczy groszy dziesięć.

MIJONA SŁAWIAŃSKIE.
Jutro Wolidar.

GAZETA KRAKOWSKA.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzień godzina	Barometr do 0° Reaumura w miarze Paryżkiej	Stopnie zimna podług Reaumura	Psycho- metr	Wiatr	Stan Atmosfery	Zjawiska napowietrzne i różne awagi
9	6, 27"	3", 638	— 7, 711, 01	Północny słaby	Pochmurno	
2	4, 395	— 6, 2'1,	03	Wschodni mocny	„	
10	5, 676	— 5, 6'1,	13	„ średni	„	

Wiadomości zagraniczne.

— Paryż 23 Listopada. —

Posiedzenie izby deputowanych. Przy rozpoczęciu dzisiejszego posiedzenia minister spraw wew. złożył projekt do prawa w przedmiocie żądanego kredytu 700,000 fr. na utrzymanie zbiegów politycznych. Następnie w porządku przedmiotów wypadało odczytanie projektu do adresu; zgromadzenie było nadzwyczajnie liczne, i wszyscy ministrowie znajdowali się na swoich miejscach. Prezes odczytał ten projekt który tak brzmiał:

N. Panie! Dziękujemy WKMości żeś raczył zwołać izby przed zwykłym czasem. W ważnych chwilach, w położeniu które obchodzi honor i dobro ludów, najstosowniejszą jest dla króla konstytucyjnego, zgromadzić około siebie reprezentantów narodu, przedstawić im położenie rzeczy, zasiągnąć ich rady i współdziałania ich żądać. — Srodki jakia władcy czterech mocarstw wspólnie z portą przedsięwzięli, dla uregulowania stosunków między sultaniem i vice-królem Egiptu, mocno zajęły naszą uwagę. Francya żywo tém poruszoną została, z niespokojną uwagą postępowała ona za wszystkimi przejściami tej sprawy, przezorność nakazała WKMości przygotować się na wszelkie wypadki przez o-

strożne uzbrojenia; nadzwyczajne kredyty zostały otworzone dla pokrycia kosztów ztąd wynikających. My będziemy roztrząsać powody i użycie tychże. Przy tém położeniu rzeczy WKMość możesz liczyć na nasze współdziałanie również dla zaszczytnego pokoju jak dla sprawiedliwej wojny. Pokój bez godności niebyłby nigdy ani przez Francję, ani przez jej króla przyjętym, niesprawiedliwa wojna, gwałtowne najeścia bez przyczyny; ale, nie zgadza się ani z naszymi obyczajami ani z naszymi pojęciami o cywilizacji i postępie. Pokój zatem jeśli być może; pokój zaszczytny i pewny któryby równowagę europejską od wszelkiego uszkodzenia zabezpieczył, to jest nasze pierwsze życzenie. Ale jeśli by pokój pod takimi warunkami był niepodobniestwem, jeśli by honor Francji tego wymagał, jeśli by jej niennzone prawa jej terytorium zagrożone.... (gwałtowne szemrania na lewej stronie. Prezes. »Gdy nadejdą rozprawy wtedy będzie czas na reklamacye.« P. Tascherau do reklamacyi nigdy niea jest zawczesnie. Głęboka cisza w środku »Prezes. Powierzam że powinnością wszystkich jest w tej chwili słuchać w milczeniu.« — Spokojność prwróciła zwolna i prezes mówił dalej....) albo mocn zagrożone jej interesa wymagały tego, wtedy powiedz wasza królewska mość, a na twój głos Francuzi po-

wstana jakby jeden człowiek, naród nie będzie się lękał żadnych ofiar i jego współdziałanie jest pewnem. Tęsknie życzyliśmy pacyfikacji Hiszpanii mając interes w utwierdzeniu jej rządu konstytucyjnego, widzielibyśmy z wielkim żalem gdyby bezrząd zniszczył to tak świetne w imieniu wolności rozpoczęte dzieło. Cieszymy się z rozkazów WK Mości, względem wysłania nowych sił do Buenos-Ayres, dla otrzymania zadość uczynienia od tamtejszego rządu. Nasze armie w Afryce znowu odznaczyły się świetnymi czynami wojennymi; synowie WK Mości którzy nie omijają żadnej sposobności okazania swego męstwa, podzielali sławę i niebezpieczeństwa tych wypraw. Spodziewamy się że rząd W. K. Mości, pilnie zajmie się kierunkiem interesów w tych okolicach, aby zwycięstwa naszej armii nie były bezowocnymi i aby tak zaszczytnie zdobyta tak drogo okupiona posiadłość była dla Francji zasadą siły a nieprzyną osłabienia. Zamach w Bonlogne był nie tylko nieroztropny, ale i występny i został przez prawosć mieszkańców natychmiast przytłumiony i ukarany przez uroczysty wyrok; sprawiedliwość postępowała w tym względzie zupełnie, swobodnie obraza uczyniona społeczeństwu nie pozostała bezkarną, i nadzieje fakcyi która ten zamach przedsięwzięła, ze wszech stron zaprzeczenie znalazły. Budżet będziemy starannie roztrząsali. Kiedy narady muszą znosić nieprzewidziane ciężary, wtedy największa oszczędność jest konieczną. W innych czasach izba widszą niepodobienstwo zmniejszenia podatków ciężających krajowi, zaleciła przynajmniej utrzymać równowagę między wydatkami i dochodami. Ponieważ ta równowaga teraz *de facto* zerwana została, będziemy więc rozmyślali nad środkami przywrócenia jej i utrzymania. Inne prawa które nam będą przedłożone, mają być przedmiotem naszej baczej uwagi i teraz już cieszymy się, że mogliśmy odpowiedzieć wyznaczonemu przez W. K. Mość życzeniu, przywieśienia pomocy naszym nieszczęśliwym braciom zalanym wodą. — Zgodność najwyższych władz państwa jest najpewniejszą rękojmią spokojności publicznej. Porządek wewnętrzny przez energiczną i stanowczą wytrwałość rządu utrzymany, jest głównym warunkiem siły państwa na zewnątrz. Objawiamy wolę Francji mówiąc, że ona pragnie stanowczo tego obojga, to jest porządku wewnątrz i zewnętrznego. N. Panie, ufaj twojej gwiazdzie... (Ciągłe śmiechy na lewej stronie. Głosy z prawej strony: »To jest nie-

delikatnie).... Jak my ufamy w trwałości dynastyi W. K. Mści. Urodził się W. K. Mości drugi wnuk i ta sama opatrność która jeszcze świeżo okryła W. K. Mość tarczą swoją, nie przestaje opiekować się Francją i bronić ją od nieszczęść anarchii. Czujaj N. Panie nad tém, żeby tron twój otoczony był zawsze przez światłych i wiernych doradców! Jako zachowawcy-władzy W. K. Mości są oni odpowiedzialni za jej wykonywanie. Na nich polega rękojnia osobistej nietykalności W. K. Mości. Oby usiłowali zawsze jak W. K. M. pragniesz, powierzać urzędu publiczne prawdziwej zasłudze, aby prawosć była szanowaną. Oby religia (śmiech na lewej stronie) czczoną była! Nadajmy moralności i prawom siłę. Zbyt zalecano ludzom wyłączną baczność na interesa materialne! Odżywmy znowu w zercach naszych tę bezinteresowną miłość ojczyzny, która czyni skłonniemi do wielkich poświęceń i nakazuje szlachetne ofiary. Honor i ojczyzna! To jest zaród tych cnót obywatelskich, które stanowią siłę ludów i trwałość państw zapewniają.

Następnie przez zapytał izby w którym dniu chce roztrząsać adres i zgodzono się na dzień 25. Największe wzburzenie panowało w zgromadzeniu, deputowani rozeszli się w hałaśliwej wrzawie.

— Londyn 20 Listopada. —

W urzędowych raportach angielskich o operacyach w Syrii która zawiera gazeta *Dworska* znajduje się następujące miejsce o Emirze Beszir, wyjęte z depezy admirała Stopford 15 października: »Wielka korzyść wypadła dla sprawy Sułtana z odpadnięcia Emira Beszir od sprawy Mehmeda Ali, którego on zdawał się być stałym sprzymierzeńcem od wielu lat. Poddal on się dobrowolnie po zapewnieniu odemnie na piśmie, względem bezpieczeństwa jego osoby, i teraz udał się paropływem *Cyklop* do Malty na własne zwoje żądanie, po zabranii z Sydonu swojej rodziny i orszaku. Mówiono że wpływ jego utrzymywał Druzów na wodzy, i spodziewamy się, że oni teraz połączą się z innymi mieszkańcami gór przeciw Mehmedowi Alimu. Ale dowiedziałem się w tej chwili, że Ibrahim pasza z 5000 egipcyan mści się nad wioskami i że maszerują w celu spalenia pałacu Emira i splądrowania kraju.« W depezy komodora Napier z dnia 13 października czytamy co następuje o Emirze Beszir: »Dowiedziałem się, że Emir Beszir przeszedł przez rzekę Psią i do Beskinte przybył.

Weszałem go aby kontynuował swój marsz i rozkazałem Omer Bejowi połączyć się z dwoma batalionami z Emirem. To poruszenie zostało przez Omer beja z wielką zręcznością wykonane i o godzinie 2 usłyszeliśmy ogień w tyle nieprzyjaciela. — W tej to walce zdobytą została chorągiew Ibrahima i prócz Komodora Napier i Emira Beszir, mieli udział jenerałowie dywizyi Seliman pasza i Jochmus, i pułkownik Hodges. W dopisku do tej depešy czytamy: »Zapomniałem wspomnieć, że emir Beszir nie w porę nadzszedł, ale wielkie przysługi przez to nam wyświadczył, że wstrzymał oddział posiłkowy 2000 ludzi, którzy mieli się połączyć z Ibrahime.« W *Morning Chronicle* czytamy jeszcze następujące wiadomości o Emirze Beszir:

»Historja tego człowieka jest zadziwiająca: Był on prawie przez 50 lat najwyższymi władzcą Libanu. W tym przeciągu czasu należał on do wszystkich najważniejszych wypadków w Syryi. Można nawet mniemać, że ostatnie niespokojności które wynikły z nieukontentowania tamtejszych mieszkańców, po największej części z jego wpływu pochodziły. Należy on do rodziny Schehab, która od wieków wyłączne i uznane prawo posiadała do panowania w górach Libanu: Zawsze on starał się okupić albo zjednać sobie przyjaźń iunych panujących w Syryi osób, jak ua przykład paszy w Acre, który pod wielu względami był od niego niższym, kiedy jeszcze zostawał pod władzą turecką i jak nakoniec Mehmeda Ali, z którym tyle miał podobieństwa pod względem charakteru. Przy każdej zmianie politycznych wypadków umiał on tak swoje prstępowanie kierować, jak było najstosowniej dla jego własnego bezpieczeństwa, i ostatni jego postępek w Sydonie jest rysem charakteru jego całego życia. Jego przezrza historia nie jest nawet wolną od podejrzeń, które ješliby się potwierdziły, rzuciłyby nań jeszcze czarniejszą plamę. Synowie jego brata, którzy w początku jego zawodu stali na przeszkodzie jego ambicyi, zmarli nagle i prawie razem, a bardzo korzystnie dla jego interesów. Przez wiele lat po objęciu rządów częścią przez intrygi częścią siłą oręža, zbierał on sobia wielkie skarby. Przez długi czas rabował sąsiednie pokolenia, i przez dzielenie się zdobyczą i ciemięstwami okupywał sobie zawsze bezkarność. Okolo roku 1827 jego czynność wzięła nowy kierunek. Wtedy miał on po-

teżnego rywala w osobie jednego szejka z pokolenia Gam Blot który wtady był naczelnikiem Druzów i względem porty tę samą rolę grał co Emir Beszir. Tego szejka poleciał on zupełnie w sławuój bitwie, i skutkiem tego znakomitą pozyskał powagę między Druzami, chociaż już w religii, obyczajach i stosunkach terytoryalnych zupełnie byli mu przeciwni. Z tego powstała gwałtowniejsza jeszcze nienawiść i niechęć między Druzami i chrześcianami; ale Emir znalazł środki uwolnienia się od zarzutów, chociaż tajemnie podniecał ogień tych namiętności i niezgód. Tu najlepiej okazała się jego polityczna zręczność i chytryść. W latach 1834—5 i 1836, emir Beszir dostawił Ibrahimowi paszy znakomitą pomoc w ludziach i żywności. Przeszło 4000 Druzów wzięto do wojska w jednym roku. Przy zbuntowaniu się Karocenów w czerwcu tego roku, którego powodem równie były ciemięstwa ich naczelnika jak i Egipcyan, Emir Beszir z łatwością skłonił Druzów, żehy z nim połączyli się, dla ujarzmienia własnego swego pokolenia. To podaje właściwy klucz wyjaśniający ostatnie postępkі tego pokolenia, któreby inaczej trudno było wytłómaczyć. — Emir Beszir skończy 85 lat swego życia, najmłodszy z jego synów dzielił już z nim w końcu ciężar rządu. Okręg, w którym rozciąga się władza rodziny Schehab, zawarty jest między Trypolis i Sydon, naprzód, a w głąb kraju wzdłuż Autylibanu, i zajmuje dolinę el Bekaa.

Rozmaitości.

— W tych dniach puszczoną została z jednego ogrodu w Londynie, 12 stóp wysoka figura zrohioua z pęcherzy i wewnętrzności wzierzących i napełniona gazem wodorodnym, przedstawiająca sławnego Cyy Fawkes, (uczelnika spisku prochowego.) To widmo zrazu wzniosło się prosto w górę, ale od wiatru ręce i nogi tak się poruszały, że można było mniemać, że to jest osoba idąca powietrzu. Wszyscy którzy to widmo zobaczyli, przestraszyli się bardzo. Postać ta przeszła tak nad całym Londynem przez Tamizę ku hrabstwu Kent, gdzie zapewne spadnie w jakiej wiosce i mieszkańcy mniemać mogą będą; że to jest człowiek z xięzycą.

PRZYJECHALI DO KRAKOWA.

Od dnia 9 do dnia 10 Grudnia.

Mazarski Ludwik ob., Fibich Alojzy ob., z Polski; -- Timoleon pułkownik gwardyi ułanów J. C.

W. Xięcia Michała, Kisielewski Eliazs ob., Ulmann Barbara ob., Zamojski ob., z Galicji.

Wyjechali z Krakowa.

Zagórski Antoni ob., do Polski; -- Siemiński Leonard ob., do Pruss.

Doniesienia Urzędowe.

No 147 D. S. J.

SEKRETARZ JENERALNY SENATU RZĄDZĄCEGO
Wolnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu

Na mocy upoważnienia Rządzącego Senatowi do Nru 7084 D. G. S. wydanego; Sekretarz Jeneralny Senatowi ogłasza niniejszym konkurs na posadę nadzorcy filialnego domu pracy w Jaworznie z pensją roczną w kwocie złp. 1000 oznaczoną i emolumentami w mieszkaniu i opale, z obowiązkiem trudnienia się żywieniem ludzi w domu wspomnianym osadzonych za opłatą po groszy 12, od osoby dziennie aż do czasu kiedy żywienie to w entrepryżę będzie mogło być wypuszczonem. Mający chęć ubiegania się o powyższą posadę zechcą podania swe na stemplu ceny złp. dwa, dowodami kwalifikacyj opatrzone w białym podpisano w przeciągu dni 14 złożyć; po upływie terminu tego konkurs zamkniętym zostanie.

Kraków dnia 9 grudnia 1840 r.

(1r.)

DAROWSKI.

Nro 5323

TRYBUNAŁ I. INSTANCYI.

*Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego
Miasta Krakowa i Jego Okręgu.*

Wzywa mających prawo do spadku po Katarzynie z Sztumerów Rosmaniów w r. 1796 w Krakowie zmarłej, ażeby w terminie 3ch miesięcy zgłosili się z stosownymi dowodami do Trybunału, po odebraniu z depozytu sądowego obliżu na złp. 1524 gr. 24 na dobrach Poręba w Okręgu Miasta Krakowa, tudzież drugiego obliżu na złp. 242 10 na domu Nro. 256 przy ulicy Gołębiej zabezpieczonych, oraz kwoty zł. 190 w gotowiznie w massie Katarzyny Rosmaniów zalegających, pod rygorem przyznania rzeczonych massy skarbowi publicznemu,

Kraków d. 23 listopada 1840 r.

Zastępca Prezesa

Sędzia App. M. Soczyński.

(2r.)

Z. Sekr. Tryb. Brzeziński.

Nro 6972/4765

TRYBUNAŁ I. INSTANCYI

*Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego
Miasta Krakowa i jego Okręgu.*

Wzywa Felixa, Jana Kantego i Alexandra Tarczyńskich z zamieszkania niewiadomych ażeby w terminie jednego miesiąca, zgłosili się po odebraniu z depozytu sądowego dokumentu kaucyi na summie 2000 złp. na rzecz ich, pod dniem 19 stycznia 1809 r. wystawionego na domu Nro 200 przy ulicy Grodzkiej w Krakowie zabezpieczonemu; po upływie bowiem powyższego terminu, dokument kaucyi stronie interessowanej wydany i extabulacya nakazaną zostanie.

Kraków d. 23 listopada 1840 r.

Zast. Prezesa Sęd. Appell.

M. Soczyński.

(2r.)

Z. Sekr. Tryb. Brzeziński.

Nro 2517.

TRYBUNAŁ I. INSTANCYI

*Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego
Miasta Krakowa i Jego Okręgu.*

Gdy w depozycie sądowym w massie Stanisława Pyrzanowskiego, którego upadłość w r. 1812 ogłoszoną została, znajduje się kwota dukatów pięć w złocie i cztery złote groszy dwadzieścia sześć srebrem, Trybunał przeto po wysłuchaniu wniosku urzędu publicznego, wzywa mających prawo, aby się po odebraniu powyższej kwoty zgłosili w terminie trzech miesięcy, pod rygorem przyznania jej skarbowi publicznemu.

Kraków dnia 26 listopada 1840 r.

Zast. Prezesa Sęd. Appell.

M. Soczyński.

(2r.)

Z. Sekr. Tryb. Brzeziński.